Ephraem <Syrus>; Assemani, Giuseppe Simone [Hrsg.]: Sancti Patris Nostri Ephraem Syri Opera Omnia: quae exstant, graece, syriace, latine; in sex tomos distributa; ad MSS. Codices Vaticanos aliosque castigata, multis aucta, Nova interpretatione, Praefationibus, Notis, variantibus Lectionibus illustrata: Nunc primum sub Auspiciis Sanctissimi Patris ... Pontifecis Maximi e Bibliotheca Vaticana (Tomus Primus Graece, Et Latine)

1732 Seite 191

λες, φυλάσσων τὰς καρπὰς τῆ ἀρετῆς σε, μὴ ἐλθὼν ὁ σκώληξ τῆ ὑπερηφανίας ἀφανίσῃ σε τῆ καρπὸν τῆ ταπεινοφροσύνης· μὴ τὸ ψεῦδος κλέψῃ σε τῆ ἀλήθειαν· μὴ ἡ κενοδοξία σκιάσῃ σε τῆ δίλαβειαν· μὴ ἡ ὀργὴ συλήσῃ σε τῆ πραότητα· μὴ ὁ θυμὸς κενώσῃ σε τῆ μακροθυμίαν· μὴ ἡ μάχη λυμάνῃ σε τῆ εἰρήνην· μὴ ἔχθρα τῆ φιλίαν ἐμποδίσῃ· μὴ ἡ μνησικακία τῆ καταλλαγὴν ἐκκόψῃ τῆ ἀγάπης· μὴ ὕβρις τῆ ἁμὴν ἀπελάσῃ· μὴ ἡ ἔρις τῆ συμφωνίαν μεσίσῃ· μὴ ἡ παραχὴ τῆ ἡσυχίαν διώξῃ· μὴ ἡ γαστριμαργία τῆ νηστείαν ἐμποδίσῃ· μὴ ἡ ἀδηφαγία τῆ ἐγκράτειαν ἐκκόψῃ· μὴ ἡ ῥᾳθυμία τῆ ταχέως ἐκσκελίσῃ· μὴ ὁ ὕπνος τῆ ἀγρυπνίαν κοιμήσῃ· μὴ ἡ ἀκηδία τῆ σπουδὴν βαρήσῃ· μὴ ἡ οἰκειότης τῆ ἁγνείαν κωλύσῃ· μὴ ὁ γογγυσμὸς τῆ εὐπαθῆ ἐκσύρῃ· μὴ ἀργὸν τῆ ὑπακοὴν ἀποκλείσῃ· μὴ ἡ ἀργολογία τῆ ψαλμῳδίαν νικήσῃ· μὴ ἡ δυσπαθεία τῆ δοξολογίας ἀφανίσῃ· μή σε ὁ ζῆλος τῆ πένθους κατισχύσῃ· μὴ ἡ ἀπορία τῆ συγκαταβάσιν ἀχρειώσῃ· μὴ πορνεία τῆ σωφροσύνην ἀφθείρῃ· μὴ ἀπιστία τῆ πίστιν καταργήσῃ· μὴ φιλαργυρία τῆ ἀκτημοσύνης σπουδὴν μὴ τοὺς γονεῖς ὑπὲρ τῆ Χριστὸν ἀγαπήσῃς· μή σοι ὁ κόσμος ὑπὲρ τῆ βασιλείαν ἡδυνθῇ· μή σοι πλοῦτος τῆ πενίαν ὀνειδίσῃ· μή σε καταλαλιὰ τῆ γλῶσσαν ἐρεθίσῃ· μή σε ἀφορμὴ ἀδελφοκτόνον ἀποβήσεται· μή σε φιλονεικισμὸς τῆ ψυχὴν μολύνῃ· μή σοι φθόνος κατά τινος ἐμβαρῇ· μή σε δόλος τὸ καθαρὸν τῆ καρδίας μιάνῃ· μή σε ὑπόκρισις τῆ ἀγαθῶν στερήσῃ· μή σε συκοφαντία σπουδότιμον ἀπεργάσηται· μή σοι ψευδομαρτυρία κόλασιν σπουδάσῃ· μή σε κλοπὴ τῆ βασιλείας ἀπαλλοτριώσῃ· μή σοι ἀδικία τῆ σπουδαιότατον ἀποκλείσῃ· μή σε ἀνθρωπαρέσκεια τὰ ὀφέα ἁμαρτήσῃ· μή σε σπουδοπληξία τῆ παῤῥησίαν ἐκκόψῃ· μή σε φιλησυχία τῆ φιλοδείας καπασύρῃ· μή σε ἐπιθυμία τῆ καπάνυξιν τυφλώσῃ· μή σε ἡδονὴ τῆ εἰς Θεὸν πόθον ἀμαυρώσῃ· μή σε ἡδονὴ βρωμάτων τῆ τρυφῆς τῆ σπουδαίου ζημιώσῃ. Μὴ ἄνθρωπον βδελύξῃ, ἵνα μὴ τῆ τότε ποιητὴν παροργίσῃς. Μὴ μέμψῃ ἀχάρως, ἵνα μὴ εἰς καταγνωσιν ἐμπέσῃς. Μή τινα ὀνειδίσῃς, ὃ γὰρ οἶδας τί σοι συμβαίνῃ. Μὴ ὑψωθῇς τῇ καρδίᾳ, ἵνα μὴ πεσὼν ἐπαγάγῃς σεαυτῷ ἀτιμίαν. Μή σε θρασύτης τὴν ἐπιείκειαν ἀποκόψῃ· μή σε θελία τῆ θάρσους καπασωαγεύσῃ· μὴ καταφρόνησις τῆ φόβον σε ἀφαντώσῃ· μή σε ῥεμβασμὸς τῆς σωφροσύνης χωρίσῃ· μή σε μετεωρισμὸς τὴν ψυχὴν τραυματίσῃ. Μὴ ἐξ ἀκοῆς τὴν ψυ-

igitur instar arboris floridæ, fructusque tuarum custodi virtutum: ne superbiæ vermis subrepens, fructum tibi labefactet humilitatis: ne mendacio tibi subripiatur veritas: ne inanis gloria tibi pietatem atque religionem obumbret: ne mansuetudinem tuam iracundia abripiat: ne longanimitatem tuam excandescentia evacuet: ne pacem tuam pugna devastet: ne amicitiam simultas impediat: ne injuriarum memoria penitus caritatis reconciliationem exstirpet: ne contumelia honorem deperdat: ne contentio concordiam dirimat: ne quietem atque silentium perturbatio commoveat: ne jejunio gula obsit: ne temperantiam inexplebilis edendi aviditas exscindat: ne diligentiam ignavia subvertat: ne somnus vigiliam sopiat: ne acedia promtitudini atque alacritati gravis sit: ne pigritia ministerium prohibeat: ne subjectionem murmuratio depellat: ne obedientiam inobedientia excludat: ne psalmodiam verba otiosa superent: ne Dei laudes scurrilitas vincat: ne luctum risus opprimat: ne indulgentiam nimia severitas inutilem reddat: ne pudicitiam fornicatio corrumpat: ne fidem incredulitas evacuet: ne avaritia voluntariæ præferatur paupertati: ne parentes plus quam Christum diligas: ne ex mundo majorem, quam ex regno cœlesti voluptatem capias: ne tibi divitiæ paupertatem improperent: ne linguam tuam obtrectatio irritet: ne te calumnia fratricidam efficiat: ne susurratio tuam animam inquinet: ne te in aliquem invidia configat: ne dolus tuus puritatem cordis polluat: ne bonis te privet simulatio: ne proditorem te reddat calumnia: ne punitionem tibi falsum conciliet testimonium: ne te a cœlesti alienum reddat regno furtum: ne paradisum tibi occludat injustitia: ne tuum hominibus complacendi studium ossa diffipet: ne personarum acceptatio libertatem tibi præcidat: ne te voluptatis amor a divino amore abstrahat: ne compunctionem tua obscuret concupiscentia: ne tua voluptas amorem ac desiderium in Deum hebetet: ne te edendi delectatio deliciis paradisi spoliet. Ne hominem asperneris, ne & ejus creatorem exacerbes. Ne importune conqueraris, ne in condemnationem ipse incidas. Ne ulli exprobres: quid enim tibi accidet, ignoras. Ne corde extollaris, ne cadens, tibi ipsi ignominiam inferas. Cave, ne confidentia mansuetudinem ac moderationem abscindat; neque timiditas audaciam opprimat; nec contemtio tuum timorem disperdat; nec te mentis occupatio a cæterorum conventu comitatuque sejungat; neque animum mentis elatio atque

distractio

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/ephraem1732-1/0439
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg